

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Byla C-25/20**Prašymas priimti prejudicinį sprendimą****Gavimo data:**

2020 m. sausio 20 d.

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas:

Višje sodišče v Ljubljani (Slovėnija)

Nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą priėmimo data:

2019 m. gruodžio 18 d.

Nemokus skolininkas:

ALPINE Bau GmbH

<...>

**PRAŠYMAS
PRIIMTI PREJUDICINĮ SPRENDIMĄ**

Višje sodišče v Ljubljani (Ljublianos apeliacinis teismas, Slovėnija), nagrinėdamas šalutinę bankroto bylą prieš skolininką – Zalcburge įregistruotos bendrovės *ALPINE BAU GmbH* patronuojamąją bendrovę Celėje – <...> gavo Valse (Zalcburgas, Austrija) <...> įregistruotos bendrovės *ALPINE BAU GmbH* <...>, kuriai buvo iškelta pagrindinė nemokumo byla, nemokumo administratoriaus apeliacinį skundą dėl 2019 m. liepos 5 d. *Okrožno sodišče v Celju* (Celės apygardos teismas, Slovėnija) nutarties, kuria buvo atmestas minėto nemokumo administratoriaus pagrindinėje nemokumo byloje <...> 2018 m. sausio 30 d. pateiktas kreditorinis reikalavimas.

PROCESO NACIONALINIAME TEISME SUSTABDYMAS

2019 m. gruodžio 18 d. nutartimi <...> *Višje sodišče v Ljubljani* sustabdė bylos nagrinėjimą ir nutarė pateikti Europos Sąjungos Teisingumo Teismui prašymą priimti prejudicinį sprendimą. (**orig. p. 1**)

**GINČO DALYKO IR REIKŠMINGŲ FAKTINIŲ APLINKYBIŲ
SANTRAUKA**

1. 2013 m. birželio 19 d. nutartimi Vienos komercinių bylų teismas iškėlė bendrovei *ALPINE BAU GmbH* <...> nemokumo bylą, kuri buvo pradėta kaip sanavimo procedūra, tačiau 2013 m. liepos 4 d. buvo perkvalifikuota į bankroto bylą. Stephan Riel buvo paskirtas bankroto administratoriumi. Kaip matyti iš 2013 m. liepos 5 d. Vienos komercinių bylų teismo nutarties, bendrovei *ALPINE Bau GmbH* iškelta nemokumo byla yra pagrindinė nemokumo byla, kaip tai suprantama pagal 2000 m. gegužės 29 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1346/2000 dėl bankroto [nemokumo] bylų (toliau – Reglamentas) 3 straipsnio 1 dalį.
2. 2013 m. rugpjūčio 6 d. pagrindinėje nemokumo byloje <...> paskirtas nemokumo administratorius pateikė *Okrožno sodišče v Celju* prašymą iškelti šalutinę bankroto bylą *ALPINE BAU GmbH* (Zalcburgas) patronuojamajai bendrovei Celėje.
3. 2013 m. rugpjūčio 9 d. sprendimu *Okrožno sodišče v Celju* iškėlė šiai patronuojamajai bendrovei šalutinę bankroto bylą ir 2013 m. rugpjūčio 9 d. AJPES [Slovėnijos Respublikos teisinių registru ir susijusių paslaugų agentūra] interneto svetainėje paskelbtu pranešimu informavo kreditorius ir bankroto (nemokumo) administratorius, kad, pagal Reglamento 32 straipsnį, jie turi teisę pateikti kreditorinius reikalavimus pagrindinėje byloje ir bet kurioje šalutinėje byloje. Šis teismas paragino kreditorius vykstant procesui šioje šalutinėje bankroto byloje per tris mėnesius nuo minėto pranešimo paskelbimo pateikti savo kreditorinius reikalavimus ir kitas pirmumo teisę suteikiančias arba jos nesuteikiančias teises, nurodė, kad paskutinė jų pateikimo diena yra 2013 m. lapkričio 11 d., ir priminė, kad jeigu jie nepareikš savo kreditorinių reikalavimų ir pirmumo teisių iki šio termino pabaigos, šie reikalavimai ir teisės nemokaus skolininko atžvilgiu tokioje šalutinėje bankroto byloje išnyks, o teismas, vadovaudamasis ZFPPIPP (Finansinių operacijų, nemokumo bylų ir priverstinio likvidavimo įstatymas) 296 straipsnio 5 dalimi arba 298 straipsnio 5 dalimi, atmes kreditorinius reikalavimus.
4. 2018 m. sausio 30 d. pagrindinėje nemokumo byloje paskirtas nemokumo administratorius <...> šioje šalutinėje bankroto byloje pateikė kreditorinį reikalavimą, kaip tai suprantama pagal Reglamento 32 straipsnio 2 dalį, ir paprašė bankroto bylą nagrinėjančio teismo priimti šį prašymą bei įtraukti jį į bet kokią vėlesnį sumų paskirstymą kreditoriams šalutinėje bankroto byloje. **(orig. p. 2)**
5. 2019 m. liepos 5 d. nutartimi *Okrožno sodišče v Celju* atmetė šį reikalavimą kaip pavėluotą, kaip tai suprantama pagal ZFPPIPP 296 straipsnio 5 dalį. Jis nusprendė, kad ZFPPIPP 59 straipsnio 2 dalyje numatytas kreditorinių reikalavimų pateikimo terminas baigėsi 2013 m. lapkričio 11 d.

REIKŠMINGOS TEISĖS NUOSTATOS

Europos Sąjungos teisė

6. Pagal Reglamento 32 straipsnio 1 dalį bet kuris kreditorius gali pateikti kreditorinį reikalavimą pagrindinėje byloje ir bet kurioje šalutinėje byloje. Reglamento 32 straipsnio 2 dalyje numatyta, kad pagrindinėje byloje ir šalutinėse bylose paskirti administratoriai pateikia kitose bylose kreditorinius reikalavimus, jau pateiktus tose bylose, kurioms šie administratoriai yra paskirti, jei tai atitinka kreditorių interesus vėlesnėse bylose, o kreditoriai turi teisę tai užprotestuoti arba atsiimti savo pateiktus kreditorinius reikalavimus, jei tai numato taikytina teisė. Pagrindinėje ar šalutinėje byloje paskirtas bankroto administratorius yra įgaliotas dalyvauti kitose nemokumo bylose kaip kreditorius, visų pirma dalyvauti kreditorių susirinkimuose (Reglamento 32 straipsnio 3 dalis).
7. Pagal Reglamento 28 straipsnį, išskyrus atvejus, kai šiame Reglamente numatyta kitaip, šalutinėms byloms turi būti taikoma valstybės narės, kurios teritorijoje iškelta šalutinė byla, teisė.

Slovėnijos teisės aktai

8. Slovėnijos įstatymo, kuriuo reglamentuojamos nemokumo bylos (*Zakon o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju*¹ (Finansinių operacijų, nemokumo bylų ir priverstinio likvidavimo įstatymas), 59 straipsnio 2 dalyje numatyta, kad bankroto byloje kreditorius privalo pateikti kreditorinį reikalavimą nemokiam skolininkui per tris mėnesius nuo pranešimo apie tokios bylos iškelimą paskelbimo, išskyrus atvejus, kai to straipsnio 3 ir 4 dalyse yra numatyta kitaip². Kai kreditas yra užtikrintas pirmumo teise, kreditorius bankroto byloje per kreditorinių reikalavimų pateikimo laikotarpį turi pareikšti ir pirmumo teisę, jeigu ZFPPIPP 281 straipsnio 1 dalyje³ arba (**orig. p. 3**) 282 straipsnio 2 dalyje⁴ nėra numatyta kitaip (ZFPPIPP 298 straipsnio 1 dalis). Jei kreditorius praleidžia terminą kreditoriniam reikalavimui pateikti, jo reikalavimas bankrutuojančio skolininko atžvilgiu išnyksta ir teismas atmeta pavėluotai pateiktą jo kreditorinį reikalavimą (ZFPPIPP 296 straipsnio 5 dalis). Jei kreditorius nesilaiko pirmumo teisės pareiškimo termino, ši teisė išnyksta (ZFPPIPP 298 straipsnio 5 dalis).

¹ Toliau – ZFPPIPP (*Ur. List RS* (Slovėnijos Respublikos oficialusis leidinys) Nr. 126/2007 ir paskesni pakeitimai).

² Šiose dviejose dalyse kalbama apie kreditorinius reikalavimus, kurie atsiranda remiantis teisės aktais, kuriuos galima užginčyti arba kurie jau yra ginčijami.

³ Šioje dalyje reglamentuojamos teisės, pirmumo tvarka užtikrinamos per vykdymo procedūrą, kurios eigai bankroto bylos iškelimas neturi įtakos.

⁴ Šioje įstatymo dalyje reglamentuojamos pirmumo teisės, kurias galima įgyvendinti neteismine tvarka.

9. Slovėnijos teismų praktikoje analogiškų atvejų nėra.

Austrijos teisės aktai

10. *Insolvenzordnung* (Nemokumo bylų įstatymas) 107 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad esant kreditorinių reikalavimų, kurie buvo pateikti pasibaigus jų pateikimo terminui ir neaptarti per bendrąjį skolininko išsipareigojimų patikrinimo posėdį, surengiamas specialus posėdis, kad būtų patikrinta, ar esama tokių skolų. Tokiems kreditoriniams reikalavimams taikoma 105 straipsnio 1 dalis. Į kreditorinius reikalavimus, pateiktus likus mažiau nei 14 dienų iki teismo posėdžio, skirto galutiniams skolininko išsipareigojimams nagrinėti, neatsižvelgiama.

BANKROTO (NEMOKUMO) ADMINISTRATORIŲ ARGUMENTAI

Pagrindinėje nemokumo byloje paskirto nemokumo administratoriaus argumentai

11. Savo apeliaciniame skunde pagrindinėje nemokumo byloje paskirtas nemokumo administratorius pažymi, kad prašymas iškelti šalutinę nemokumo bylą buvo pateiktas siekiant, kad nemokumą reglamentuojančių teisės normų teikiama apsauga būtų taikoma Slovėnijoje esančiam turtui. Galimybė iškelti šalutinę nemokumo bylą nesiekiamą pagrindinės nemokumo bylos kreditoriams nustatyti naujos (papildomos) pareigos, susijusios su kreditorinių reikalavimų pateikimu tokioje naujoje šalutinėje nemokumo byloje, taip pat nesiekiamą, kad, nepateikus kreditorinių reikalavimų, šių kreditorių padėtis kaip nors pablogėtų (pavyzdžiui, numatant, kad jie turėtų teisę į kreditorinių reikalavimų patenkinimą tik panaudojant likusį skolininko turtą, kaip tai suprantama pagal Reglamento 35 straipsnį). Todėl Reglamento 32 straipsnio 2 dalies nuostata, kurioje numatyta tam tikra speciali bankroto (nemokumo) administratoriaus teisė, kuri nepripažįstama ir neregamentuojama Slovėnijos teisės aktuose dėl nemokumo, reikia aiškinti taip. Pagal Reglamento 32 straipsnio 2 dalį pagrindinėje byloje paskirtas bankroto (nemokumo) administratorius gali pats pateikti kreditorinius reikalavimus (**orig. p. 4**), kurie jau buvo pateikti pagrindinėje byloje bet kurioje kitoje šalutinėje byloje, žinodamas, kad šių reikalavimų pateikimas laiko atžvilgiu visiškai neribojamas. Aiškinimas, pagal kurį Slovėnijos vidaus teisės aktai dėl kreditorinių reikalavimų pateikimo taikomi ir pagrindinėje nemokumo byloje paskirto nemokumo administratoriaus kreditorinių reikalavimų pateikimui, taip pat prieštarautų kitose valstybėse narėse (pavyzdžiui, nagrinėjamos bylos atveju – Austrijoje) galiojančioms taisyklėms, reglamentuojančioms kreditorinių reikalavimų pateikimą ir tikrinimą. Austrijoje galiojančios kreditorinių reikalavimų pateikimo ir tikrinimo taisyklės yra kitokios nei galiojančios Slovėnijoje, o tai reiškia, kad jeigu Reglamento 32 straipsnio 2 dalies taikymas būtų susietas su ZFPPIPP 59 straipsnio 2 dalies nuostata, šios normos būtų praktiškai neįmanoma įgyvendinti. Suprantama, kad pagrindinėje nemokumo byloje paskirtas nemokumo administratorius gali pateikti tik tuos kreditorinius reikalavimus, kurie buvo tinkamai pateikti arba patikrinti pagal vietos teisės aktus.

Tokiu atveju, pasibaigus trumpam trijų mėnesių terminui, pagrindinėje nemokumo byloje paskirtam nemokumo administratoriui buvo *de facto* neįmanoma pasinaudoti Reglamento 32 straipsnio 2 dalyje numatyta teise, nes iki to laiko pagrindinės bylos kreditoriniai reikalavimai Austrijoje dar nebuvo tinkamai pateikti, išnagrinėti arba patikrinti. Iš tikrųjų, tuo, kad bankroto administratorius pateiktų kreditorinius reikalavimus pagal Reglamento 32 straipsnį, siekiama supaprastinti procedūrą ir užtikrinti, kad, pavyzdžiui, pateikiant vieną reikalavimą visi kreditoriniai reikalavimai, kurie buvo pateikti ir patikrinti pagrindinėje byloje, būtų perkelti į šalutinę bylą. Iš tikrųjų šiuo atveju nagrinėjama pagrindinė byla yra viena iš pagrindinių Austrijoje iškeltų bankroto bylų, kurioje kreditoriai pagal Austrijos teisę savo kreditorinius reikalavimus pateikė per ilgesnį laikotarpį. Kreditorinių reikalavimų nustatymo posėdžiai vyko kelis kartus per ilgą kelerius metus trukusį laikotarpį, o paskutinis posėdis įvyko 2018 m. spalio 2 d. Taigi, siekiant veiksmingai taikyti Reglamento 32 straipsnio 2 dalį, reikia skubiai užtikrinti, kad šios nuostatos taikymas nebūtų ribojamas dėl pagal vietos teisės aktų nuostatas kreditoriams galiojančio termino (ZFPPIPP 59 straipsnio 2 dalis). Reglamentas, kaip tiesiogiai veikianti Sąjungos teisės dalis, turi viršenybę prieš ZFPPIPP tekstą. Todėl negalima pritarti aiškinimui, dėl kurio būtų neįmanoma veiksmingai įgyvendinti pagrindinėje byloje paskirto nemokumo administratoriaus teisių, taip užtikrinant teisių apsaugą arba vienodą požiūrį į kreditorius. Priešingu atveju kreditorių šalutinėje byloje padėtis būtų geresnė nei kreditorių pagrindinėje byloje. (orig. p. 5)

Šalutinėje nemokumo byloje paskirto nemokumo administratoriaus argumentai

12. Šalutinėje nemokumo byloje paskirtas nemokumo administratorius teigia, kad nemokumo administratoriaus pagrindinėje byloje pateiktas kreditorinis reikalavimas buvo atmestas dėl to, kad pagal Slovėnijos teisės nuostatas buvo pateiktas pavėluotai. Priimdamas tokį sprendimą, teismas taikė nacionalinę teisę remdamasis Reglamento 4 straipsnio 1 dalimi, kurioje numatyta, kad, jeigu šiame Reglamente nenumatyta kitaip, bet kuriuo atveju taikoma valstybės narės, kurios teritorijoje buvo iškelta byla, teisė. Reglamente nėra numatytas terminas, per kurį bankroto (nemokumo) administratoriai gali pasinaudoti galimybe vėliau pateikti kreditorinius reikalavimus kitose tam pačiam skolininkui iškeltose nemokumo bylose. Teiginį, kad šiuo atžvilgiu bankroto (nemokumo) administratoriams netaikomas joks terminas, paneigia pati minėta nacionalinės teisės, kaip ji apibrėžta Reglamento 4 straipsnio 1 dalyje, taikymo sritis. Reglamento 32 straipsnio 2 dalimi nėra sukurtas specialus teisinis institutas, kuris skirtųsi nuo kreditorinių reikalavimų pateikimo; šioje nuostatoje yra numatyta tik galimybė bankroto (nemokumo) administratoriui pateikti kreditorinius reikalavimus veikiant kaip jų atstovui, jų vardu ir jų naudai, o tuo, greta bendrosios teisės teorijos, taip pat pateisinama šiame straipsnyje numatyta išlyga, pagal kurią kreditoriai turi teisę prieštarauti tokiam kreditorinių reikalavimų pateikimui arba jo atsisakyti. Procesiniai terminai, kurie visiems asmenims turi būti taikomi vienodai arba negali būti diferencijuojami pagal kreditoriaus atstovą, yra nustatomi siekiant užtikrinti tinkamą nemokumo bylos eigą. Dėl teiginio, kad kitose tam pačiam

skolininkui iškeltose nemokumo bylose paskirti nemokumo administratoriai nėra saistomi jokių terminų, procesas gali būti užvilktas arba gali būti apribotos kreditorių, kurie savo veiksmus atliko ir turėjo atlikti per nustatytus terminus, teisės. Be to, būtent toks aiškinimas, pagal kurį naikinamasis terminas taikomas tik vietiniams kreditoriams arba kreditoriams šalutinėje byloje ir atsakomybė už pavėluoto veikimo pasekmes tenka tik jiems, nors kreditoriai pagrindinėje byloje savo kreditorinius reikalavimus šalutinėje byloje gali pateikti laisvai ir bet kuriuo metu, nulemtų nevienodą požiūrį į kreditorius. Šiuo atveju nagrinėjamoje šalutinėje byloje pagrindinės nemokumo bylos kreditoriams neiškilo kliūčių per nustatytą terminą pateikti kreditorinį reikalavimą; kadangi jie taip nepasielgė, aiškinimas, kad jie turi prisiimti tokias pat pasekmes, kokias pavėluoto pateikimo atveju patiria nacionaliniai kreditoriai, atitinka bendruosius teisės principus. Pagrindinėje nemokumo byloje paskirto nemokumo administratoriaus pateikta nuoroda į ilgą kreditorinių reikalavimų tikrinimo laiką pagrindinėje nemokumo byloje yra nereikšminga, nes Reglamento 32 straipsnio 2 dalyje kalbama apie vėlesnį jau pateiktų, o ne patikrintų kreditorinių reikalavimų pateikimą kitoje byloje. **(orig. p. 6)**

GINČO ESMĖ

13. Lemiamas materialinės teisės klausimas – ar bankroto (nemokumo) administratorių pagrindinėse bylose ir bet kurioje kitoje šalutinėje byloje kreditorinių reikalavimų, kurie jau buvo pateikti bylose, kuriose tie administratoriai paskirti, pateikimui yra taikomi terminai, kurie kreditorinių reikalavimų pateikimui galioja pagal valstybės, kurioje iškeltos tokios bylos, teisės aktus, ar Reglamento 32 straipsnio 2 dalyje yra numatyta speciali bankroto (nemokumo) administratoriaus teisė pateikti kreditorinius reikalavimus kitose nemokumo bylose netaikant jokių laiko apribojimų?
14. Jeigu skolinių reikalavimų, kaip jie suprantami pagal Reglamento 32 straipsnio 2 dalį, pateikimui būtų taikomos su kreditorinių reikalavimų pateikimu susijusios taisyklės, nustatytos valstybės narės, kurioje bankroto (nemokumo) administratoriai pateikė kreditorinius reikalavimus, įstatymuose, nagrinėjamo atveju, remiantis ZFPPIPP 296 straipsnio 5 dalimi, siejama su to paties įstatymo 59 straipsnio 2 dalimi, reikėtų atmesti pagrindinėje nemokumo byloje paskirto nemokumo administratoriaus pateiktą kreditorinį reikalavimą.
15. Jeigu minėti terminai kreditorinių reikalavimų pateikimui pagal Reglamento 32 straipsnio 2 dalį netaikytini, nes tai yra speciali bankroto (nemokumo) administratoriaus teisė, kuriai kreditorinių reikalavimų pateikimo terminas netaikomas, reikėtų atsižvelgti į pateikimą ir įtraukti kreditorinius reikalavimus vėliau skirstant bankrutuojančio skolininko turtą šalutinėje bankroto byloje.

PREJUDICINIO KLAUSIMO MOTYVAI

16. Pateiktas klausimas iš esmės turi įtakos šalutinės bylos nagrinėjimui, nes, atsižvelgiant į atsakymą, kuris bus pateiktas, kreditoriai, kurie pateikė kreditorinius reikalavimus pagrindinėje nemokumo byloje, dalyvaus arba nedalyvaus vėliau skirstant bankrutuojančio skolininko turtą šalutinėje byloje. Išnagrinėjus Europos Sąjungos Teisingumo Teismo jurisprudenciją paaiškėjo, kad Teisingumo Teismas dar nėra priėmęs sprendimo šiuo klausimu. Be to, Sąjungos teisės taikymas nėra toks aiškus, kad neliktų jokių abejonių (*acte clair* doktrina, *CILFIT / Ministero della Sanità, C-283/81*⁵).
17. Pirma, aiškinant Reglamento 32 straipsnio 2 dalį reikia atsižvelgti į tikslą, kurio siekiama iškeliant šalutinę nemokumo bylą. Reglamento 19 konstatuojamojoje dalyje (**orig. p. 7**) nurodyta, kad šalutinė nemokumo byla gali būti iškelta ne tik siekiant apsaugoti vietinius interesus, bet ir kitais tikslais. Pavyzdžiui, gali būti, kad skolininko turtas yra per sudėtingas, kad būtų administruojamas visas, arba kad atitinkamų teisės sistemų skirtumai yra tokie dideli, kad gali kilti sunkumų dėl valstybės, kurioje iškelta byla, teisės taikymo išplėtimo į kitas valstybes, kuriose yra turtas. Todėl nemokumo administratorius pagrindinėje nemokumo byloje gali prašyti iškelti šalutinę bylą, kai tai būtina siekiant veiksmingai valdyti turtą.
18. Reglamento 20 konstatuojamojoje dalyje pabrėžiama, kad pagrindinės ir šalutinės nemokumo bylos gali padėti veiksmingai realizuoti visą turtą tik tada, kai suderinamos visos tuo pat metu nagrinėjamos bylos. Šiuo atveju pagrindinė sąlyga yra ta, kad įvairūs bankroto (nemokumo) administratoriai privalo glaudžiai bendradarbiauti, ypač keisdamiesi pakankamu informacijos kiekiu. Siekiant užtikrinti, kad pagrindinės nemokumo bylos būtų vyraujančios, tokiose bylose nemokumo administratoriui turėtų būti suteiktos kelios galimybės įsikišti į tuo pat metu nagrinėjamas šalutines nemokumo bylas.
19. Pagal Reglamento 21 konstatuojamąją dalį kiekvienas kreditorius, kurio įprastinė gyvenamoji vieta, faktinė gyvenamoji vieta ar registruotoji buveinė yra Sąjungoje, turėtų turėti teisę pateikti reikalavimus visose Sąjungoje nagrinėjamosiose bankroto bylose, susijusiose su skolininko turtu. Vis dėlto, siekiant vienodo požiūrio į kreditorius, turto skirstymas turi būti koordinuojamas. Kiekvienam kreditoriui turėtų būti suteikta galimybė pasilikti sau tą turto dalį, kuri jam buvo paskirta nemokumo byloje, tačiau kitose bylose jam turėtų būti leista dalyvauti skirstant visą turtą tik jeigu vienodą padėtį užimantys kreditoriai yra gavę tokią pat savo reikalavimų dalį.

⁵ EU:C:1982:335.

20. Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad Reglamento tikslas – užtikrinti operatyvų ir veiksmingą tarpvalstybinių nemokumo bylų nagrinėjimą⁶ ir vienodą požiūrį į kreditorius Sąjungoje bei sudaryti geresnes galimybes pasinaudoti savo teisėmis⁷.
21. Šiame Reglamente numatytiems klausimams nustatytos vienodos kolizinės teisės normos, kurios savo taikymo srityje pakeičia nacionalines tarptautinės privatinės teisės normas (**orig. p. 8**)⁸. Jeigu nenustatyta kitaip, vis dėlto turėtų būti taikoma valstybės narės, kurioje iškelta nemokumo byla, teisė (*lex concursus*), ir tai turėtų galioti tiek pagrindinėms, tiek vietinėms byloms. Reglamento 23 konstatuojamojoje dalyje nurodyta, kad *lex concursus* taisykle sąlygoja nemokumo bylų procesines ir materialines pasekmes bei reglamentuoja visas nemokumo bylų iškėlimo, eigos ir užbaigimo sąlygas. Šiuos reikalavimus atitinka Reglamento 28 straipsnis, kuriame numatyta, kad, jeigu šiame Reglamente nenumatyta kitaip, šalutinei bylai taikoma valstybės narės, kurios teritorijoje ji iškelta, teisė. Tai, kas yra susiję su taikytina teise, yra nustatyta skyriui „Bendrosios nuostatos“ priskirtame 4 straipsnyje. Šiai sričiai, be kita ko, yra priskirtos nuostatos, reglamentuojančios kreditorinių reikalavimų pateikimą, patikrinimą ir pripažinimą (Reglamento 4 straipsnio 2 dalies h punktas), ir nuostatos, susijusios su realizavus turtą gautų pajamų paskirstymu (Reglamento 4 straipsnio 2 dalies i punktas).
22. Išskyrus teiginį, kad pagrindinėje byloje ir šalutinėse bylose paskirti bankroto (nemokumo) administratoriai gali pateikti kreditorinius reikalavimus, jau pateiktus byloje, kurioje jie buvo paskirti (išskyrus atvejus, kai būna numatyta papildoma sąlyga ir nustatoma kreditoriams priklausančios teisės išlyga), Reglamento 32 straipsnio 2 dalyje nėra nuostatų, leidžiančių vienareikšmiškai nuspręsti, kaip turi būti vertinamas toks kreditorinių reikalavimų pateikimas. Taip pat neaišku, ar net ir tuo atveju, kai bankroto (nemokumo) administratoriai pateikia kreditorinius reikalavimus taip, kaip tai suprantama pagal Reglamento 32 straipsnio 2 dalį, galioja Slovėnijos teisėje numatyti terminai kreditoriniams reikalavimams pateikti, įskaitant pavėluoto reikalavimų pateikimo pasekmes.
23. ZFPPIPP nereglamentuoja Reglamento 32 straipsnio 2 dalyje nurodytos situacijos. Ši situacija taip pat nėra susijusi su bankrutuojančios įmonės turto paskirstymo procedūra. Skirstant visą bankrutuojančio asmens turtą, atsižvelgiama tiksliai į kreditorinius reikalavimus, kurie per bankroto procedūrą buvo pateikti laiku⁹, taip pat į aiškiai nurodytas reikalavimo pirmumo teises ir į su mokesčių mokėjimu susijusius reikalavimus, kurie neturi būti pateikti per bankroto procedūrą ir

⁶ Teisingumo Teismo sprendimas byloje *Bank Handlowy ir Adamiak*, C-116/11, (EU:C:2012:308).

⁷ Teisingumo Teismo sprendimas byloje *Skarb Panstwa Rzeczpospolitej Polskiej*, C-47/18 (EU:C:2019:754).

⁸ Reglamento 23 konstatuojamoji dalis.

⁹ ZFPPIPP 358 straipsnis.

laikomi pateiktais laiku¹⁰. Bankroto administratorius turi įtraukti šiuos reikalavimus į pagrindinį nustatytų reikalavimų sąrašą arba į papildomą patikrintų kreditorinių reikalavimų sąrašą.

IŠVADA

24. Europos Sąjungos Teisingumo Teismo pateiktas išaiškinimas padės apeliacinės instancijos teismui (**orig. p. 9**) priimti sprendimą, atitinkantį Reglamento 32 straipsnio 2 dalimi siekiamą tikslą.

PREJUDICINIS KLAUSIMAS

25. Atsižvelgdamas į tai, kas išdėstyta, *Višje sodišče v Ljubljani* pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 267 straipsnio antrą pastraipą, siejamą su pirmos pastraipos b punktu, pateikia šį prejudicinį klausimą:

„Ar Reglamento Nr. 1346/2000 32 straipsnio 2 dalį reikia aiškinti taip, kad pagrindinėje nemokumo byloje paskirto nemokumo administratoriaus vykdomam kreditorinių reikalavimų pateikimui šalutinėje byloje yra taikomos su kreditorinių reikalavimų pateikimo terminais ir pavėluoto pateikimo pasekmėmis susijusios nuostatos, numatytos valstybės, kurioje iškelta šalutinė byla, teisėje?“

<...>

¹⁰ ZFPPIPP 296 straipsnio 6 dalis.